

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 316 /26.10.2020 г., гр.Добрич

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

ДОБРИЧКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, в закрито заседание на двадесет и шести октомври две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : СИЛВИЯ САНДЕВА

разгледа докладваното от председателя адм.д. № 280/2020 г. по описа на АдмС - Добрич и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 45, ал.11 във вр. с чл.45, ал.4 от ЗМСМА и чл.32, ал.2 от ЗАдм.

Образувано е по жалба на областен управител на област Добрич срещу решение № 202 по протокол № 11/ 28.05.2020 г., повторно прието с решение № 204 по протокол № 12/16.06.2020 г., с което на основание чл.21, ал.1, т.8 от ЗМСМА и чл.8, ал.1 от ЗОС Добрички общински съвет изменя свое решение № 1193/27.08.2015 г. относно разрешение за ползване на съоръжение "Дълбок сондаж ВН – 34", изградено в ПИ № 69242.83.10 по КККР на с.Стефаново, община Добричка (бивш ПИ № 083010 по КВС), с площ от 900 кв.м., като удължава срока на валидност на съгласието от 15 (петнадесет) на 30 (тридесет) години, при спазване на условията в становището на кмета на с.Стефаново. В жалбата и в допълнителната уточняваща молба се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че решението на ОБС е постановено в противоречие със Закона за водите и Закона за общинската собственост. Иска се неговата отмяна и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна – Добрички общински съвет, чрез процесуалния си представител, оспорва допустимостта на жалбата по съображения, че обжалваното решение има съгласувателен характер и представлява етап от процедурата по удължаване на разрешително за водоползване, поради което и съгласно чл.21, ал.5 от АПК не подлежи на самостоятелно обжалване. В условията на евентуалност изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че решението не страда от пороци,

които да водят до неговата нищожност или унищожаемост, поради което иска отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски по делото.

Заинтересованата страна – “Мейпъл Лийф Полтри” ЕООД, гр.Добрич, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за недопустима поради просрочие, а в условията на евентуалност за неоснователна поради липса на допуснати нарушения при постановяване на решението на ОбС. Иска жалбата да бъде отхвърлена и да му бъдат присъдени сторените по делото разноски.

След преценка на доводите на страните и доказателствата по делото съдът намира за основателно възражението на ответника за недопустимост на жалбата по следните съображения:

От данните по административната преписка се установява, че община Добричка е собственик на водовземно съоръжение – Дълбок сондаж ВН – 34 и дворно място с площ от 900 кв.м., съставляващо имот № 083010 в землището на с. Стефаново, община Добричка, за което е съставен акт за публична общинска собственост АОС № 999 от 25.09.2003 г.

По повод на заявление на заинтересованата страна “Мейпъл Лийф Полтри” ЕООД Добрички общински съвет взема решение № 1193 по протокол № 54 от 27.08.2015 г., с което на основание чл.21, ал.1, т.8 от ЗМСМА, във вр. чл.60, ал.2, т.3 от ЗВ дава съгласие за предоставяне на услугата “водоподаване” - обект “Дълбок сондаж ВН -34” – публична общинска собственост, изграден в имот № 083010 по КВС на с.Стефаново, община Добричка, (сега ПИ 69242.83.10 по КК на ст.Стефаново, община Добричка), в полза на дружеството за срок от 15 години с цел водоснабдяване на “Развъден център за водоплаващи птици и изграждане на възобновяеми енергийни източници”, който ще бъде изграден в ПИ № 69242.83.12 по КК на с.Стефаново, община Добричка, при конкретно определени условия.

Въз основа на влязлото в сила решение на ОбС между община Добричка, от една страна като собственик, и “Мейпъл Лийф Полтри” ЕООД, от друга страна като ползвател, е сключен договор за ползване от 23.10.2015 г., съгласно който общината дава съгласие за ползване на съоръжение “Дълбок сондаж ВН – 34” в с.Стефаново, община Добричка, за срок от 15 години, считано от датата на подписване договора, като дружеството се задължава да изготви и подаде необходимите документи пред съответната басейнова дирекция за получаване на разрешение за водоземане на подземни води в съответствие с разпоредбите на Закона за водите.

На 07.07.2016 г. директорът на Басейнова дирекция “Черноморски район” издава разрешително № 2152 0379 за водоземане от подземни

води чрез съществуващо водовземно съоръжение – Дълбок сондаж Вн – 34 “Стефаново” с цел – животновъдство, за нуждите на “Развъден център за водоплаващи птици” в ПИ № 69242.83.12 по КК на с.Стефаново, община Добричка, със срок на действие до 07.07.2026 г.

На 17.03.2020 г. “Мейпъл Лийф Полтри” ЕООД подава искане с рег. № ВхК – 1446 до кмета на община Добричка за удължаване на срока на договора за ползване с 15 години.

С докладна записка с рег.№ ОД-01-2777/ 12.05.2020 г. кметът на община Добричка внася проект на решение за изменение на решение № 1193 / 27.08.2015 г. на Добрички общински съвет относно разрешение за ползване на съоръжение “Дълбок сондаж ВН – 34”, изградено в ПИ 69242.83.10 (№ 083010 по КВС) по КККР на с.Стефаново, община Добричка, чрез удължаване на срока на валидност на съгласието от 15 на 30 години, при спазване на условията в становището на кмета на с. Стефаново. Към предложението е приложен констативен протокол за извършена проверка на място относно изпълнението на задълженията по договора от 23.10.2015 г., както и становище на кмета на с.Стефаново, в което е изразено съгласие за удължаване на срока на договора с 15 години при определени условия.

Въз основа на докладната записка е взето решение № 202 по протокол № 11/28.05.2015 г. на Добрички общински съвет, което е гласувано с пълно единодушие от всички 19 присъстващи общински съветници.

Решението е връчено на 01.06.2020 г. на областен управител на област Добрич, който със своя заповед № АдК-04-34/08.06.2020 г. го връща за ново обсъждане с указание за неговата отмяна поради противоречието му с императивни норми на ЗВ и ЗОС.

Заповедта е получена в Добрички общински съвет на 08.06.2020 г., съгласно уведомително писмо с рег. № ОУ-01-2825/ 08.06.2020 г. на л.73 от делото. На 16.06.2020 г. върнатият за ново обсъждане акт е разгледан от постоянната комисия по общинска собственост, устройство на територията и строителството, след което е прегласуван с решение № 204 по протокол № 12/ 16.06.2020 г. на Добрички общински съвет, прието с 19 гласа “за”, 1 глас - “против” и 0 гласа – “въздържал се”.

Второто решение е съобщено на областен управител на област Добрич на 18.06.2020 г., видно от приложеното по делото уведомително писмо на л.16.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Предмет на оспореното решение и измененото с него решение на ОбС е съществуващо водовземно съоръжение по смисъла на чл.89 от

Наредба № 1 за проучване, ползване и опазване на подземните води (а не както неоснователно се твърди в жалбата "воден обект", което е различно от водовземно съоръжение за подземни води), включено в регистъра на водовземни съоръжения за подземни води за стопански цели към Басейнова дирекция "Черноморски район", публикуван на интернет страницата на дирекцията.

Съгласно чл.39 от Закона за водите (ЗВ) използването на водите и водните обекти включва водоземане и ползване на водния обект, като водоземането от подземни води е подчинено на общ разрешителен режим съгласно чл.44, чл.50, ал.6 и ал.7 от ЗВ.

Водоземането от съоръженията за подземни води, предназначени за водоземане, се разрешава от директора на съответната басейнова дирекция по аргумент от чл.52, ал.1, т.4 от ЗВ и чл.143, ал.1, т.3 от Наредба № 1. За откриването на процедура за издаване на разрешително за водоземане от подземни води чрез съществуващо водовземно съоръжение по реда на чл.60, във вр. чл.52, ал.1, т.4 и чл.44, ал.1 от ЗВ се изисква подаване на заявление с приложен към него документ, удостоверяващ съгласието на собственика на съоръженията, или договор със собственика на съоръженията за предоставяне на услугата "водоподаване" – когато водоземането е свързано с ползването на съществуващо съоръжение, съгласно чл.60, ал.2, т.3 от ЗВ и чл.144, ал.2, т.6 от Наредба № 1. Такова съгласие на собственика се изисква и при изменение и продължаване на разрешителното, като и в двата случая крайният административен акт, който подлежи на съдебна проверка за законосъобразност, е самото разрешително или решението за отказ съгласно чл.71 от ЗВ, респективно решението за изменение/продължаване или за отказ за изменение/продължаване на разрешителното съгласно чл.77, ал.2 и чл. 78 от ЗВ.

От данните по административната преписка е видно, че решение № 1193 е прието именно в производство по чл.60, ал.2, т.3, във вр. чл.44 от ЗВ, в резултат на което в полза на заинтересованата страна е издадено разрешително за водоземане от подземни води чрез съществуващо водовземно съоръжение за срок от 10 години. Това решение обективира съгласието на общината като условие за издаването на разрешително от директора на БДЧР, поради което то, както и изменящото го решение нямат характер на индивидуален административен акт, подлежащ на самостоятелно съдебно обжалване. В случая оспореното решение на ОбС, с което се удължава срока на съгласие от 15 на 30 години при наличие на вече издадено разрешително за водоземане, представлява междинен акт – част от процедура по издаване на решение за изменение/продължаване на срока на действие на разрешителното или за отказ от

24.

изменение/продължаване по реда на чл.72 и сл. от ЗВ, поради което няма самостоятелно правно значение и не подлежи на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от чл.21, ал.5 от АПК. И това е така, независимо от признатата от закона възможност на областния управител да упражнява контрол за законосъобразност върху всички решения на общинските съвети съгласно чл.32, ал.2 от ЗАдм и чл.45, ал.4 от ЗМСМА, защото тя касае само решенията, които представляват административни актове, какъвто не е обжалваното в настоящото производство решение. В този смисъл е и практиката на ВАС и административните съдилища по идентични или сходни казуси – така определение № 11555/03.10.2017 г. по адм. д. № 9903/2017 г. по описа на ВАС; определение № 1374/26.01.2012 г. по адм. д. № 9438/2011 г. по описа на ВАС; определение № 11336/18.09.2012 г. по адм. дело № 9980/2012 г. по описа на ВАС; определение № 1385/07.11.2014 г. по адм. д. № 768/2014 г. по описа на АдмС – Пазарджик; определение № 1679/03.12.2019 г. по адм. д. № 945/2019 г. по описа на АдмС – Пазарджик; определение № 173/19.06.2017 г. по адм. д. № 244/2017 г. по описа на АдмС – Ст.Загора.

Неоснователно в жалбата си областният управител се позовава на липса на издадено разрешително за ползване на воден обект от кмета на общината, извършвайки недопустимо смесване между различни основни понятия от ЗВ като воден обект по §1, т.34 от ДР на ЗВ и водовземно съоръжение по чл.89 от Наредба № 1; водовземане и ползване на воден обект съответно по §1, т.7 и т. 25 от ДР на ЗВ; разрешително за водовземане и разрешително за ползване на воден обект съответно по чл.44 и чл.46 от ЗВ. В случая става дума за съществуващо водовземно съоръжение (сондаж) за подземни води, водовземането от което се осъществява единствено и само чрез разрешително за водовземане, издадено от директора на басейновата дирекция, и кметът на общината няма никакви правомощия по ЗВ в тази хипотеза. Без правно значение са и възраженията на жалбоподателя относно срока на съгласието, защото срокът на водовземане от подземни води се определя в разрешителното и зависи изключително от волята на органа, който го издава. Съгласието на общината като собственик на водовземното съоръжение не поражда самостоятелни правни последици без наличието на разрешително за водовземане от подземни води, поради което именно в едно производство по изменение или продължаване на съществуващото разрешително би могло да се извърши проверка за неговото съответствие със закона.

С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално недопустима поради липса на годен предмет за оспорване. В съответствие с това и на основание чл.253 от ГПК, във вр. чл.144 от АПК, респективно чл.159, т.1 от АПК, съдът следва да отмени определението си

за даване ход по същество, да остави жалбата без разглеждане и да прекрати производството по нея.

Предвид на изхода от делото в полза на заинтересованата страна следва да се присъдят съдебно – деловодни разноски за копия на документи в размер на 18, 80 лева съгласно приложеното по делото извлечение за превод на сума чрез ПОС - терминал. Ответникът и заинтересованата страна са претендирали разноски и за адвокатско възнаграждение, но не са представили доказателства за плащането им по банков път съгласно записванията в приложените по делото 2 броя договори за правна помощ и съдействие (единият договор дори не е подписан от представител на заинтересованата страна), поради което и съдът не им присъжда такива.

Водим от горното и на основание чл.159, т.1 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ протоколно определение от съдебно заседание, проведено на 05.10.2020 г., с което е даден ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на областен управител на област Добрич срещу решение № 202 по протокол № 11/ 28.05.2020 г. на Добрички общински съвет, повторно прието с решение № 204 по протокол № 12/ 16.06.2020 г. на Добрички общински съвет.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

ОСЪЖДА Областна администрация - Добрич да заплати на “Мейпъл Лийф Полтри” ЕООД, ЕИК 203511233, със седалище и адрес на управление с.Стефаново, стопански двор – патарник, община Добрич – селска, представлявано от управителя Иван Кирилов Милев, сумата от 18, 80 лева, представляващи сторени разноски по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Административен съдия :

331Д